

man ved behandlingen af de mange sager fik en mere velfunderet erfaring for, hvor problemerne lå. Også min efterfølger og forgænger som justitsminister var opmærksom på spørgsmålet, som han imidlertid ikke i sin embedstid fandt modent til at tages op.

Det næste skridt tog jeg i foråret i år. Den 9. april 1948 nedsatte justitsministeriet et *udvalg*, som skulle overveje sådanne forslag til ændringer i borgerlig straffelov, som må anses for begrundet i de erfaringer, som man har indvundet, siden straffeloven blev vedtaget i 1930, i særdeleshed under Danmarks besættelse og i tiden derefter.

Udvalget har indhentet oplysning om de overvejelser, man på samme område i den seneste tid har foretaget i andre lande. Det synes, at man kun i *Sverige* er nået noget videre på det område, end vi er kommet her i landet. I *Sverige* gennemgår en særlig strafferetskomité alle straffelovens bestemmelser med revision for øje. Revisionen gennemføres stykkevis, og der er fornylig i år gennemført ændringer bl. a. netop af den svenske straffelovs kapitler om forbrydelse mod statens selvstændighed og sikkerhed og mod statsforfatningen.“

Det danske udvalg blev ved sin nedsættelse anmodet om at tilendebringe sit arbejde så hurtigt som muligt, og udvalgets arbejde kunne ventes afsluttet i en nær fremtid.

Senere under forhandlingerne udtalte ministeren, at han ville hilse det med glæde, „at et udvalg nedsættes af dette høje ting. Jeg tror, som ordføreren for mit parti sagde, da han havde ordet, at der vil kunne komme et frugtbart samarbejde i stand mellem dette udvalg og det juridiske udvalg, og at det juridiske udvalg derigennem vil kunne få nyttige impulser“.

Fra alle sider erkendtes det, at de problemer, som forslaget drejede sig om, måtte underkastes en grundig overvejelse, og der var ingen, som principielt gik imod nedsættelsen af et udvalg. Kun gjorde *Mogens Fog* (DK) gældende, at forslaget måtte ændres derhen, at alle rigsdagens partier blev repræsenteret i udvalget. „Det må,“ udtalte han, „erkendes at være en fælles interesse for alle partier, der er repræsenteret i denne sal, for alle danske, at en udvidet lovgivning bliver så betryggende som muligt derved, at den forsvarer landets selvstændighed overfor ethvert angreb, overfor ethvert forsøg på indefra at etablere underjordisk samarbejde med en stormagt, uanset fra hvilken side angrebet kommer, og hvilken side der samarbejdes med“.

På forslag af *Ole Bjørn Kraft* vedtoges det at standse sagens behandling og henvise forslaget til et udvalg på 15 medlemmer, hvis opgave skulle være at undersøge, om den udformning, forslaget havde fået, var den mest korrekte. Vedtagelsen skete